

+

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem [REDACTED] ve věci

žalobce:

[REDACTED], uvedeno datum narození [REDACTED]
státní příslušnost Afghánská islámská republika
zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
sídlem [REDACTED]

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem [REDACTED]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, č.j. KRPA-24752-37/ČJ-2021-000022-MIG

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž byl podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), zajištěn za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví

kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále též „nařízení [REDACTED]“), a to na dobu 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Žalobní body

2. Žalobce v podané žalobě zejména namítal, že správní orgán nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to pokud jde o věk žalobce, který tvrdil, že se narodil dne [REDACTED], a je mu tedy 16,5 let. Žalobce jako nezletilého cizince bez doprovodu lze zajistit pouze za podmínek stanovených v § 129 odst. 5 zákona. Žalobce odkázal na vyjádření Fakultní nemocnice v [REDACTED] ze dne 8. 12. 2020 k hodnocení kostního věku u jedinců bez průkazu totožnosti, kteréžto je součástí správního spisu, s tím, že toto vyjádření zpochybňuje průkaznost lékařské zprávy provedeného ambulantního vyšetření doplněného popisem rentgenového snímku levé ruky, ze které žalovaný vycházel při hodnocení věku žalobce. Na základě uvedeného vyšetření tak nelze dojít k závěru, že žalobce uvedl nepravé datum narození a je osobou starší 18 let. S ohledem na Metodické doporučení MPSV č. 1/2015 k postupu obecních úřadů obcí s rozšířenou působností při poskytování sociálně-právní ochrany nezletilým cizincům bez doprovodu a na doporučení obsažená v Praktické příručce úřadu EASO k posuzování věku tak mělo být postupováno podle principu v pochybnostech ve prospěch nezletilého, tj. na žalobce by mělo být nahlíženo jako na nezletilou osobu. Pokud jde o metody posuzování věku nezletilých bez doprovodu a jejich průkaznost, odkázal žalobce na některé pasáže rozsudku Krajské soudu v Brně ze dne 23. 8. 2020, č.j. 41 A 57/2019-38.
3. Dále žalobce namítl nerealizovatelnost předání žalobce podle nařízení [REDACTED] spočívající v pozastavení veškerých „dublinkých“ transferů z důvodu epidemické situace, kteréžto dovodil z odpovědi Ministerstva vnitra ze dne 9. února 2012 vyhotovené na žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce uzavřel, že tato skutečnost musela být žalovanému známa, a tedy nemohl očekávat realizovatelnost předání. V takovém případě neměl žalovaný k zajištění žalobce přistoupit.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce sice uvedl datum svého narození [REDACTED], ale pro zjevnou mentální vyspělost, fyzicky, vzrůstem a celkovou tělesnou konstrukcí, působil jako osoba dospělá. Proto v případě žalobce učinil žalovaný správní orgán veškerá dostupná šetření ke zjištění jeho skutečného věku. Zejména byl žalobce vyšetřen na specializovaném odborném pracovišti Fakultní nemocnice v [REDACTED], když z lékařské zprávy tohoto pracoviště ze dne 28. 1. 2020 bylo zřejmé, že se jedná o jedince staršího 18 ti let (kostní věk dle atlasu GP-Z odpovídá věku 19 let, epifyzární štěrbinu jsou uzavřeny, dětská lékařka na základě pediatrické vyšetření uvedla věk žalobce na více než 19 let). V době vydání napadeného rozhodnutí nic nenasvědčovalo tomu, že by se jednalo o nezletilého cizince bez doprovodu. Dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též jako „NSS“) ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017 – 28, podle

kterého obecně vzato je na samotných lidech pohybujících se věkově kolem rozhodné hranice 18 let, aby, chtějí-li požívat výhod spojených s věkem nacházejícím se pod touto hranicí, byli schopni dostatečně přesvědčivě osvědčit, že vskutku takového, a nikoli vyššího věku jsou.

5. Žalovaný se rovněž zabýval otázkou, zda existuje reálný předpoklad předání žalobce na území členského státu, kterým je Bulharsko a Rumunsko. S ohledem na oznámení Ministerstva vnitra o průběhu řízení podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. února 2021, č.j. OAM-98/DS-PR-2021, podle kterého Rumunsko souhlasilo s přijetím žalobce zpět, pak žalovaný neměl pochyb o reálné možnosti předat žalobce do Rumunska, a to i přes nepříznivou epidemiologickou situaci, když transfery cizinců jsou i nadále realizovány, byť v omezeném rozsahu.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
7. Žalobce byl dne 26. 1. 2021 zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o policii, neboť byl dán důvod se domnívat, že vstoupil neoprávněně na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá. Žalobce byl prvotně kontrolován na základě oznámení, že se na 1. nástupišti vlakové stanice Praha, hlavní nádraží, pohybuje skupina pravděpodobně nelegálních migrantů. Následující den byl s žalobcem za přítomnosti tlumočnicka do perštiny sepsán protokol o podání vysvětlení, ve kterém uvedl, že se jmenuje Z. Z., narodil se dne [REDAKCE] v Afghánistánu, jehož je státním příslušníkem. Dále uvedl, že doma v Afghánistánu má rodný list, který viděl, a sdělené údaje jsou pravdivé. Z domovského státu odcestoval asi před dvěma lety bez cestovního dokladu, kdy se přes Irán, Turecko, Řecko, Bulharsko, Srbsko dostal do Rumunska, kde mu vzali otisky a byl umístěn v táboře, než se vydal spolu s dalšími osobami kamionem do cílové země, kterou je Německo, popř. Francie. Když po nějaké době kamion zastavil, vystoupili v domnění, že se nacházejí v Německu. Po zjištění, že tomu tak není, se rozhodli jet dále vlakem, kterým přijeli do Prahy, odkud chtěli pokračovat do Berlína za pomoci neznámého Pákistánc. Uvedl, že i nadále chce jet do Německa, k České republice nemá žádné vazby. Nemá žádné doklady ani finanční prostředky, nemá zde žádné ubytování. Na dotaz, z jakého důvodu nesetřval v Bulharsku či Rumunsku, uvedl, že tam není práce a nejednali s ním dobře. Chce jet do Německa, kde má bratrance. Popřel, že by v některém státě Evropské unie žádal o mezinárodní ochranu.
8. Ještě před podáním vysvětlení byl žalobce téhož dne převezen na vyšetření do Fakultní nemocnice v [REDAKCE], oddělení urgentního příjmu a LSPP dětí k posouzení věku. Ze zprávy ze dne 27. 1. 2021 doplněné o lékařskou zprávu – nález ze dne 28. 1. 2021 (popis RTG snímku levé ruky k zhodnocení kostního věku) se podává odhad věku na základě pediatrického vyšetření starší 19 let, kostní věk podle atlasu GP-Z odpovídá věku 19 let, zobrazený skelet bez zřetelných strukturálních či tvarových změn, epifyzární štěrby jsou uzavřeny. Snímky odeslány k vyhodnocení do programu BoneExpert s výsledkem GP 18,23, TW3 16,46.
9. Dne 27. 1. 2021 žalovaný vydal rozhodnutí KRPA-24751-12/ČJ-2021-000022-MIG (dále též jako „rozhodnutí o zajištění“), kterým podle ust. § 129 odst. 1, odst. 5 zákona zajistil žalobce za účelem předání podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. 6.

2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba zajištění byla stanovena na 10 dnů ode dne omezení osobní svobody s tím, že se jedná o dobu, která slouží k zjištění skutečného věku žalobce.

10. Dne 1. 2. 2021 žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl již podle § 129 odst. 1 zákona o zajištění žalobce se stanovením doby zajištění v trvání 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalovaný poté, co obdržel a seznámil se s výsledky lékařských vyšetření za účelem stanovení věku žalobce, nadále jednal se žalobcem jako se zletilým. Žalovaný při posouzení věku žalobce zohlednil zejména lékařskou zprávu založenou na lékařském pediatrickém vyšetření zahrnující též rentgen levé ruky (zobrazený skelet bez zřetelných strukturálních či tvarových změn, epifyzární štěrbinu jsou uzavřeny za použití metody GP), z nichž vyplývá věk žalobce více než 19 let. Při stanovení zletilosti žalovaný zohlednil též rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2020, č.j. 10 Azs 283/2020-50 (v napadeném rozhodnutí chybně uveden rozsudek ze dne 25. 6. 2020, č.j. 5 Azs 107/2020-46, doplněno městským soudem), který v souladu Městským soudem v Praze odkazuje na zprávu [REDAKCE] Při určení zletilosti vzal žalovaný též v úvahu věrohodnost žalobce, který nepředložil žádný doklad totožnosti, vstoupil a pobýval na území ČR bez víza, čímž měl znemožnit určení správné identity. Současně neuváděl pravdu, pokud jde o údaje, zda požádal o mezinárodní ochranu v jiných státech Evropské unie. Dále žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v případě žalobce existuje vážné nebezpečí útěku ve smyslu ustanovení § 129 odst. 4 zákona, a z toho pramenící nebezpečí, že by se nenavrátil do země, která je odpovědná za posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Nebezpečí žalovaný viděl zejména v nerespektování pravidel schengenského prostoru, kdy žalobce neoprávněně přicestoval a dále cestuje po schengenském prostoru, ač k tomu není oprávněn bez dokladu totožnosti a bez cestovního dokladu, ukrytý v kamionu za pomoci nelegálních převaděčů (z domovského státu odcestoval před dvěma lety bez cestovního dokladu, a poté přes Pákistán, Irán, Turecko, Řecko, Bulharsko, Srbsko do Rumunska a následně do České republiky). Prokazatelně požádal o azyl v Bulharsku a Rumunsku, ačkoli tvrdí opak. Z jeho sdělení vyplývá, že se do Bulharska nebo Rumunska vrátit nechce, jeho cílovou zemí je Německo, popř. Francie. V České republice nemá žádnou stálou adresu, nemá žádný cestovní doklad, a nemůže tak samostatně cestovat do Rumunska a Bulharska.
11. K nedostatečnosti uložení zvláštního opatření za účelem vycestování žalovaný pak uvedl, že tato je zřejmá z předchozího jednání žalobce a jeho současné situace, když se dostal (a následně pohyboval) na území schengenského prostoru a konkrétně České republiky neoprávněně za pomoci nelegálních převaděčů, nedisponuje finančními prostředky na uhrazení nákladů pobytu či na složení kauce a z jeho vyjádření vyplývá, že nehodlá dobrovolně vycestovat do jiného státu než Německa nebo Francie. Vzhledem k předchozím zkušenostem žalobce, rovněž žalovaný pojal obavu, že by žalobce dále mohl využít pomoci nelegálních převaděčů či osob jinak nápomocných nelegálnímu pobytu či pohybu v schengenském prostoru.
12. Žalovaný pak uzavřel, že existuje reálný předpoklad předání žalobce do Rumunska nebo Bulharska, neboť bylo z databáze EURODAC zjištěno, že požádal o mezinárodní ochranu dne 13. 7. 2020 v Bulharsku a dne 27. 11. 2020 v Rumunsku. Zohlednil též skutečnost, že žalobce vstoupil na území ČR prostřednictvím nelegálních převaděčů v útrobách kamionu,

bez cestovního dokladu a bez povolení k pobytu či platného víza. Zjištěné skutečnosti tak odůvodňují zahájení řízení podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2016.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. V dané věci soud vyšel z níže uvedených právních předpisů:
14. Podle čl. 28 odst. 2 nařízení [REDAKCE] členské státy mohou zajistit dotyčnou osobu za účelem jejího přemístění podle tohoto nařízení, existuje-li vážné nebezpečí útěku na základě posouzení každého jednotlivého případu, a pouze pokud je zajištění přiměřené a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření.
15. Podle § 129 odst. 1 zákona nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.
16. V § 129 odst. 4 zákona je stanoveno, že policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo sousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
17. Podle § 129 odst. 5 zákona je policie oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění.
18. Podle § 129 odst. 7 zákona policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
19. Žalobce byl zajištěn podle § 129 odst. 1, 4 zákona za účelem jeho předání do Rumunska nebo Bulharska, kde požádal o poskytnutí mezinárodní ochrany, neboť existuje vážné nebezpečí útěku.

20. Jako první žalobní bod žalobce zpochybňuje posouzení jeho zletilosti, když žalovaný porušil § 3 správního řádu a nezjistil skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, když uzavřel, že je žalobce starší 18 let, a tedy osobou zletilou. S ohledem na znění § 129 odst. 5 zákona, který stanoví další podmínky pro zajištění nezletilého, které však žalovaný nijak nezkoumal, neboť považoval žalobce od počátku za zletilého, chybné zjištění zletilosti žalobce by v projednávaném případě vedlo bez dalšího ke zrušení rozhodnutí pro porušení § 129 odst. 5 zákona.
21. Soud se tedy nejprve zabýval otázkou, zda žalovaný v případě zjišťování zletilosti žalobce zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Neboť v případě důvodných pochybností by bylo nutné aplikovat ustanovení § 129 odst. 5 poslední věta zákona, a hledět na žalobce jako na nezletilého. Soud dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když nejprve zajistil žalobce jako nezletilého (a po tuto dobu měl žalobce jako osoba nezletilá opatrovníka) podle ust. § 129 odst. 1, odst. 5 zákona na deset dnů za účelem zjištění skutečného věku žalobce, a poté co dospěl na základě provedených důkazů k závěru, že se jedná o osobu zletilou, jednal nadále s žalobcem jako se zletilým.
22. K otázce určování věku ve vztahu k posouzení zletilosti cizinců se v několika rozhodnutích vyjádřil též NSS. V rozhodnutí č.j. 7 Azs 87/2019 - 22 mimo jiné uvedl, že „otázka určování věku ve vztahu k posouzení zletilosti cizinců je velmi významná s ohledem na možný zásah do základních práv cizince. Se statusem nezletilé osoby bez doprovodu jsou spojena práva (viz např. čl. 6 a 8 nařízení [redacted], § 119 odst. 9, § 119a odst. 3, § 124 odst. 5, 6, či § 129 odst. 5 zákona), která mohou být motivací ke zneužití azylového systému a získání výhody postavení nezletilé osoby. Existuje zde tedy zřejmý zájem na určení věku cizinců, respektive na určení, zda se jedná o osobu zletilou či nikoli. Konkrétní postup určování věku osob není v zákoně o pobytu cizinců stanoven. Určité shrnutí uvedené problematiky lze nalézt v dokumentu Rady Evropy „AGE ASSESSMENT: Council of Europe member states' policies, procedures and practices, respectful of children's rights in the context of migration“. Uvedený dokument preferuje zjišťování věku na základě pohovoru s dotčeným cizincem vedeného kvalifikovaným profesionálem (dětským psychologem či lékařem), shromáždění a posouzení relevantních dokumentů, či získání a ověřování informací ze země původu cizince. Připouští nicméně rovněž určení věku prostřednictvím lékařského vyšetření. Shrnuje, že v jednotlivých státech napříč Evropou je pro určení věku využíváno lékařské vyšetření zahrnující stanovení kostního věku pomocí rentgenu ruky (zápěstí), dentální analýzy či rentgenu dutiny ústní, nebo lékařské vyšetření zahrnující posouzení fyzické vyspělosti (mj. na základě vývoje pohlavních orgánů). Judikatura NSS pak připouští výsledek lékařského vyšetření jako důkazní prostředek při určení věku cizince rovněž v řízení vedeném podle zákona o pobytu cizinců, a to i přímo v řízení o zajištění cizince. V rozsudku ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017 - 28, připustil Nejvyšší správní soud implicitně jako důkazní prostředek při určení věku cizince výsledek lékařského vyšetření kostního věku. Z výše uvedeného vyplývá, že pro určení věku cizince existuje řada různých postupů, jejichž výsledky mohou mít přirozeně ve vztahu ke zjištění skutečného věku cizince různou míru průkaznosti. Jak v této souvislosti správně konstatoval městský soud, je přitom povinností správního orgánu zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (zásada materiální pravdy). Za situace, kdy existují důvodné pochybnosti o věku, který cizinec sám uvádí a zároveň žádným způsobem není schopen doložit, je tedy povinností správního orgánu zjistit skutkový stav ohledně cizinceva věku dostatečně. Zároveň je však nezbytné posuzovat věrohodnost tvrzení cizince týkající se jeho věku. Za dostatečně zjištěného skutkového stavu je totiž ve smyslu rozsudku č. j. 2 Azs 38/2017 - 28 již

na cizinci, aby relevantním způsobem doložil svá tvrzení, která jsou se skutkovými zjištěními v rozporu.“

23. V rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č.j. 5 Azs 107/2020 – 46, NSS mimo jiné k uvedl: „Zákon o pobytu cizinců žádný postup při určování věku nestanoví. Obecně však platí, že není důvod vyloučit výsledek lékařského vyšetření jako důkazní prostředek při určení věku cizince; navíc ho výslovně předpokládá související právní úprava pro případy zjišťování věku žadatele o mezinárodní ochranu – viz § 89 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Konkrétní metody, které ke zjištění věku vedou, zde stanoveny nejsou. Jde o odbornou (nikoli právní) otázku, na kterou v tuto chvíli rozhodně nelze poskytnout tak jednoznačnou odpověď, jak to učinil krajský soud. Jeho úvahy je nezbytné korigovat, neboť nejsou založeny na dostatečně podložených závěrech o podstatě metod TW3 a GP, jejich limitech a z toho plynoucí vypovídací hodnotě výsledků.“
24. V uvedeném rozsudku NSS dále citoval obecně dostupnou praktickou příručku k posuzování věku, kterou vypracoval Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO – European Asylum Support Office, druhé vydání, 2018), v níž je – s poukazem na odbornou literaturu – k výše uvedeným metodám vysvětleno, že je vyhodnocován tvar, velikost kostních částí a stupeň osifikace epifyzy právě pomocí rentgenu ruky, který je porovnán: a) podle radiologického atlasu, který obsahuje standardní snímky příslušného věku a pohlaví k určení vývojového stadia; referenční publikací se stal atlas [redacted] a Pyleho (dále též jako „metoda GP“) – tato metoda je výsledkem studie z roku 1935, b) podle jednotlivých kostí, kde je stupeň zralosti určován u jednotlivých kostí a kombinuje se pro účely výpočtu celkového stadia zralosti, což se opírá o přístup Tannera-Whitehouse (TW), který je aktuálnější a dostupný ve třech vydáních (dále též jako „metoda TW3“).
25. Následně pak NSS uvedl, že „nepopírá, že i metoda GP může být použita při odhadu kostního věku, avšak má pochyby, že je metodou nejpřesnější, resp. přesnější než metoda TW3, která odděleně hodnotí jednotlivé kosti. Ostatně to, že celosvětově užívanou metodou první volby je metoda TW3 potvrzuje i odborné stanovisko [redacted], které krajský soud provedl k důkazu během jednání.“
26. Dále NSS v odůvodnění poukázal např. na judikaturu švýcarského Federálního správního soudu, která vychází z toho, že „výsledek vyšetření zápěstní kosti má omezenou autoritativní hodnotu – zvláště po dosažení věku 16 let je důkazní hodnota vyšetření nižší a nelze z ní jednoznačně usuzovat na skutečný věk. Výpověď dotčeného cizince tak zjištěný výsledek vyšetření věku nemůže zpochybnit, ledaže by byl vyšší o 3 a více let oproti cizincem udávanému věku. Jako jediný důkaz je tak výsledek vyšetření kostního věku uznáván v případě, že by odchylka oproti udávanému věku byla vyšší než 3 roky; srov. rozsudky ze dne 10. 3. 2016, sp. zn. D-5785/2015, a ze dne 4. 3. 2019, sp. zn. E-7333/2018.“
27. NSS proto k otázce posuzování věku obecně uzavírá, „že se musí jednat o rychlý postup, který může zahrnovat též lékařské vyšetření, u něhož ovšem nelze – v závislosti na užitých metodě – vyloučit určitou míru chybovosti či odchylky; podle okolností tedy může být vhodná i jeho kombinace s psychosociálním hodnocením dotčeného cizince na základě jeho pohovoru se sociálním pracovníkem či psychologem.“
28. Soud při jednání dne 15. 3. 2021 provedl k důkaz zprávu [redacted] ze dne 7. 8. 2015, neboť určení věku je otázkou odbornou a soudu je z jeho činnosti známo, že se jmenovaná v uvedené

zpráve vyjadřovala k použitelnosti výše uvedených metod ke stanovení kostního a kalendářního věku. Zároveň z uvedené zprávy vychází též žalovaným citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedené zprávy soud zjistil, že v současné době je celosvětově užívanou metodou první volby pro stanovení kostního věku tzv. metoda „TW3“, která umožňuje stanovení biologického (=kostního) věku (bone age = BA) jedince z RTG ruky s přesností na desetinu roku (chlapci od 2,0 do 16,5 roku, dívky od 2,0 do 15,0 let) s tím, že uvedená dvoumístná čísla věku jsou průměrným věkem při dosažení konečné délky dlouhých kostí, resp. finální výšky těla. Uvedenou přesnost nemá metoda [REDACTED] – Pyle, jejíž výsledky jsou s přesností 0,5 až 1 rok. Variability biologického věku člověka se u obou pohlaví významně zvětšuje s kalendářním věkem. Na konci hormonálního dětství se u zcela zdravých jedinců může kostní věk (BA) a kalendářní věk (CA) lišit až o 2 roky (plus 2 roky BA vs CA = rychle zrající, minus 2 roky BA vs CA = pozdě zrající jedinci). Podle rentgenu ruky je kalendářní věk daného jedince až +/- 2 hodnoty jeho kostního věku. Následně jmenovaná uzavírá, že metoda hodnocení kostního věku TW3 je excelentní, resp. vysoce exaktní metodou pro stanovování biologického věku, ale nikoli kalendářního věku. Námitky proti „absolutizování“ stanovení kalendářního věku podle věku kostního jsou tak u většiny adolescentních imigrantů zcela opodstatněné. Ve správním spise se dále nachází Vyjádření k hodnocení kostního věku u jedinců bez průkazu totožnosti vypracované dne 8. 12. 2020 [REDACTED] Mgr [REDACTED] a [REDACTED] CSc z ambulance klinické a lékařské antropologie Fakultní nemocnice v [REDACTED], ze které se podává, že ani jedna z výše uvedených metod (TW3, GP) není pro určení kalendářního věku u jedinců na hraně zletilosti vhodná a v případech, kdy kostní věk podle metody GP odpovídá 19 letům, nelze vyloučit, že v případě urychlené puberty se jedná o jedince ve věku 17 – 17,5 let.

29. Městský soud při posuzování podloženosti závěru žalovaného o zletilosti žalobce vyšel z provedeného lékařského vyšetření, které posoudil optikou výše uvedených odborných vyjádření a výše uvedených závěrů NSS. Ze zprávy [REDACTED] vyplývá, že je věk 16,5 let u chlapců průměrným věkem při dosažení konečné délky dlouhých kostí, resp. finální výšky těla, při použití metody TW3 tak nebude stanovený kostní věk nikdy překračovat tuto věkovou hranici (16,5 let). Pokud [REDACTED] uvádí, že metodou první volby je metoda TW3 jako metoda přesnější, pak toto uvádí pro stanovení věku kostního, nikoli pro stanovení věku kalendářního prostřednictvím některé z metod pro určování věku kostního. Metoda TW3 tak je nevhodná pro určení kalendářního věku z věku kostního v případech, kdy se má jednat o osobu na hranici zletilosti, neboť při dosažení konečné délky dlouhých kostí bude stanoven kostní věk u chlapců na 16,5 roku. Vzhledem k tomu, že postup při určování kalendářního věku není zákonem blíže stanoven a judikatura NSS připouští použití lékařských metod včetně metody GP pro určení kalendářního věku, lze postup žalovaného spočívající v provedení lékařského vyšetření žalobce ve Fakultní nemocnici v [REDACTED], oddělení urgentního příjmu a LSPP dětí k posouzení věku, a to rentgenu zápěstí a použití metody GP pro stanovení kalendářního věku, považovat za souladný se zákonem.
30. Nutno však zodpovědět, zda byl tímto postupem v projednávaném případě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).
31. Výše uvedené závěry lze shrnout dále tak, že v případech, kdy zjištěný kostní věk na základě rentgenových snímků kostí ruky metodou GP není vyšší o 2 a více roků proti věku

udávanému cizincem, by se nemělo jednat o jediný důkaz, na základě kterého bude určena zletilost posuzovaného. Metoda GP by podle okolností měla být kombinována s dalšími metodami, popřípadě jinými důkazy. Zdejší soud k uvedenému dodává, že podle § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Vyšetření cizince lékařskou metodou tak lze doplnit nejen např. psychosociálním hodnocením, dentální analýzou či rentgenem dutiny ústní, ale lze jej podle okolností případu hodnotit ve vztahu s dalšími důkazy, které cizincem udávané údaje ohledně data (roku) narození zpochybňují (potvrzují). Lze tak při hodnocení důkazů přihlídnout též k informacím o identitě a věku cizince získaných od cizozemských orgánů, zjevně nepravdivé výpovědi cizince obsahující zásadní vnitřní rozpory o jeho identitě, či informacím ze země původu apod.

32. Soud ve shodě s žalovaným uvádí, že na základě důkazů obsažených ve správním spise lze učinit závěr o tom, že žalobce je osoba zletilá a o takovém skutkovém závěru nejsou důvodné pochybnosti. V projednávaném případě byl stanoven věk žalobce (více než 19 let) na základě lékařského pediatrického vyšetření zahrnující též rentgen levé ruky se závěrem, že je zobrazený skelet bez zřetelných strukturálních či tvarových změn, epifyzární šterbiny jsou uzavřeny, a za použití metody GP (její hodnocení viz výše). Žalobce však ke dni provedení tohoto vyšetření uváděl věk 16,5 let (nar. [REDACTED], vyšetření dne 27. 1. 2021), tedy věk uváděný cizincem je o 2,5 roku nižší než jeho kostní věk zjištění metodou GP, což při zohlednění obou výše uvedených lékařských zpráv¹ vede k závěru, že uváděné datum narození není pravdivé. Žalobce pak nepředložil žádný jiný důkaz o své nezletilosti než svoji výpověď. Ta však byla zpochybněna samotným žalobcem, který na výslovný dotaz, zda žádal v některé zemi o mezinárodní ochranu, uvedl, že nikoli. Z databáze EUODAC však bylo zjištěno, že žádal o mezinárodní ochranu v Bulharsku i Rumunsku. Nutno zohlednit též skutečnost, že žalobce nevyčkal v uvedených zemích na rozhodnutí o mezinárodní ochraně, tyto země opustil, a pomocí nelegálních převaděčů pokračoval ukryt v kamionu do cílové země (Německo, Francie). Jak uvedl NSS v rozhodnutí ze dne 30. 3. 2017, č.j. 2 Azs 38/2017-28, podle kterého *„obecně vzato je na samotných lidech pohybujících se věkově kolem rozhodné hranice 18 let, aby, chtějí-li požívat výhod spojených s věkem nacházejícím se pod touto hranicí (např. § 129 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), byli schopni dostatečně přesvědčivě osvědčit, že vskutku takového, a nikoli vyššího věku jsou. Ve věku kolem 18 let totiž již až na zcela nečetné výjimky mají rozumové schopnosti a osobnostní vyzrálост rozvinuty v takové míře, že mohou a mají vědět, kdy se narodili.“* Žalobce pak sám připustil, že v zemi původu má rodný list. V návaznosti na uvedené soud dodává, že lze spravedlivě požadovat, aby v případě že se cizinec dovolává výhod spojených s věkem nacházejícím se pod věkovou hranicí 18 let, pravdivě vypovídal o všech skutečnostech, zejména za situace, kdy cestuje bez jakéhokoli dokladu, neoprávněně překračuje hranice zemí shengenského prostoru za pomoci převaděčů a jeho výpověď je jediný důkazní prostředek. Důvodem proč lhát o datu narození pak je skutečnost, že jako

¹ Podle doc. Krácníčanové se na konci hormonálního dětství u zcela zdravých jedinců může kostní věk (BA) a kalendářní věk (CA) lišit až o 2 roky (plus 2 roky BA vs CA = rychle zrající, minus 2 roky BA vs CA = pozdě zrající jedinci). Podle Mgr. et Mgr. Kláry Maratové, Ph.D. a RNDr. Dany Zemkové, CSc z ambulance klinické a lékařské antropologie Fakultní nemocnice v Motole, v případech, kdy kostní věk podle metody GP odpovídá 19 letům, nelze vyloučit, že v případě urychlené puberty se jedná o jedince ve věku 17 – 17,5 let.

nezletilá osoba bez doprovodu, bude v jednotlivých zemích požívat jistých výhod s tím spojených. Soud tak uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav (žalobce je zletilá osoba), o němž nejsou důvodné pochybnosti.

33. Pokud žalobce dále namítal nerealizovatelnost předání žalobce podle nařízení [REDAKCE] spočívající v pozastavení veškerých „dublinských“ transferů z důvodu epidemické situace, kteréžto dovodil z odpovědi Ministerstva vnitra ze dne 9. února 2012 vyhotovené na žádost o poskytnutí informace podle zákon a č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, pak soud konstatuje, že v době rozhodování žalovaného nebyl ve spise založen žádný podklad, ze kterého by vyplývala nerealizovatelnost předání žalobce. Pokud jde o odpověď Ministerstva vnitra ze dne 9. února 2012, č.j. MV-23514-2/OAM-2021, na dotaz zástupce žalobce podle informačního zákona, kterou soud provedl k důkazu při jednání dne 15. 3. 2021, pak z uvedené listiny není zřejmé kolik řízení za účelem předání do Bulharska či Rumunska v období březen až prosinec 2020 bylo vedeno, a kolik jich tak případně nebylo realizováno. Nutno zdůraznit, že rozhodnutí o zajištění je prvním úkonem v řízení a nepřistoupit k zajištění z důvodu, že předání podle nařízení [REDAKCE] není možné, lze pouze v případě, že v době rozhodnutí je zcela zřejmé, že takové předání nebude možné.
34. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha dne 15. března 2021

[REDAKCE]

samosoudce